

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119406970
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119406970.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: F. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. B., Y. O. 4, o zaplatenie 1 271,68 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Csp/39/2020 - 111, zo dňa 05. novembra 2020, takto

rozhodol:

1. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
2. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „Súd žalobu zamieťa. Súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa ako postupník na základe uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.04.2019 so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., ako postupcom, žalobou doručenou súdu dňa 18.10.2019 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1 271,68 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30.04.2019 do zaplatenia, z titulu žalovanou nesplateného spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., a žalovanou došlo dňa 05.09.2014 k uzatvoreniu Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere. Na základe tejto zmluvy poskytol veriteľ žalovanej úver vo výške 1 000,- eur za v zmluve dohodnutých podmienok. Úver mal byť splatený v splátkach vo výške 28,55 eur po dobu 60 mesiacov, prvá splátka bola splatná po mesiaci od poskytnutia úveru, druhá a nasledujúce splátky boli splatné k 15-temu dňu v kalendárnom mesiaci. Celková čiastka splatená spotrebiteľom mala byť 1 713,- eur. Ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje režim spotrebiteľského práva - zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 27.01.2017 vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 1 596,46 eur v lehote do 15 dní od spísania výzvy. Zároveň žalovanú upozornil, že ak dlžnú sumu neuhradí, bude zahájené súdne konanie. Vzhľadom na žalovanou vznesenú námietku premlčania, ale aj ex offo (§ 54a Občianskeho zákonníka účinného od 5.12.2018), súd prednostne posudzoval, či sa nejedná o premlčaný nárok žalobcu v zmysle ust. §§ 100 - 103 Občianskeho zákonníka. Žalovaná tvrdila, že nakoľko už v septembri 2016 nebola zaplatená mesačná splátka, pre ktorú vznikol dlh, nárok žalobcu je premlčaný, pretože trojročná premlčacia doba sa v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka nepočíta od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. od 27.01.2017. Podľa názoru žalovanej žaloba bola podaná na súd po 3 rokoch od

nezaplatenia splátky, pre ktorú vznikol dlh a následné zosplatenie úveru. Žalobca tvrdil, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo v súlade s ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to pre nesplatenie splátky splatnej dňa 15.01.2017 (kedy žalovaná bola v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace) a premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 15.01.2017 plynula od tohto dátumu a uplynula by najskôr dňa 15.01.2020, teda po dátume podania žaloby. Pri posudzovaní otázky premlčania súd vychádzal z preukázanej skutočnosti, že k zaplateniu poslednej splátky úveru žalovanou došlo dňa 05.08.2016 a následne splátka splatná v septembri 2016 už nebola zaplatená. Keďže žalovaná minimálne splátku splatnú dňa 15.09.2016 neuhradila, dňom 16.09.2016 začala plynúť právnomu predchodcovi žalobcu a následne žalobcovi 3 ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde, ktorá uplynula 16.09.2019. Žaloba žalobcu bola podaná po uplynutí premlčacej doby, preto súd žalobu zamietol. Z dôvodu hospodárnosti konania súd už nepristúpil k súdnej kontrole zmluvných podmienok v uzavretej spotrebiteľskej zmluve. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná súd náhradu trov konania nepriznal, pretože si náhradu trov neuplatnila a ani zo spisu žiadne trovy žalovanej nevyplyvajú.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a žalobe žalobcu vyhovel, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalobca poukazuje na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Zo súdu predloženej fotokópie listiny „Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere“ je zrejmé, že uvedená listina obsahuje nielen zmluvu o hotovostnom úvere, na základe ktorej súd nesprávne posudzoval nárok žalobcu, ale aj zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej si žalobca svoj nárok žalobou uplatnil. Z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok jednoznačne vyplýva, že na žalobcu bola postúpená len pohľadávka vyplývajúca práve zo zmluvy o revolvingovom úvere a tak súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam pokiaľ uzavrel, že uplatnený nárok žalobcu vznikol zo zmluvy o hotovostnom úvere. Skutočnosť, že žalobca si uplatňuje výlučne nárok zo zmluvy o revolvingovom úvere, vyplýva aj z vyjadrenia žalobcu zo dňa 24.06.2020, v ktorom uviedol jednotlivé čerpania úveru žalovanou, pričom žalovaná nečerpała dohodnutý úver vo výške 1000 eur a jednorázovo, ale vykonávala časovo a výškovo nesúvisiace povolené výbery prostredníctvom karty. Okresný súd tak nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces, nakoľko z odôvodnenia rozsudku nie je zřejmý dôvod, pre ktorý súd ani len nespomenul existenciu revolvingového úveru (viď. napr. uznesenia NS SR sp. zn. 1ObdoV/10/2012 zo dňa 30.05.2013, tiež sp.zn. 4Cdo/90/2013 zo dňa 22.08.2013).

5. Žalobca poukazuje na to, že celkové právne posúdenie súdu vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu. Nárok uplatnený žalobou vznikol zo zmluvy o revolvingovom úvere, čo súd poprel, a nie zo zmluvy o hotovostnom úvere. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere bol žalovanému poskytnutý úverový rámec, ktorý bol oprávnený čerpať, pričom v zmluve sa žalovaný zaviazal splácať prečerpaný úver v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20-temu dňu v mesiaci. V hlave 12 § 1 Úverových podmienok si zmluvné strany dohodli minimálnu výšku mesačnej splátky 12,00 eur, avšak v prípade, ak by bola dlžná čiastka nižšia ako 12 eur, tak výška mesačnej splátky predstavuje výšku tejto dlžnej čiastky. Žalovaná začala úver čerpať dňa 29.05.2016 a s čerpaním pokračovala až do 11.06.2016, kedy bolo vykonané posledné čerpanie. Počas celej doby čerpania nebola dlžná čiastka žalovanej nižšia ako 12 eur. Bolo povinnosťou žalovanej splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach v minimálnej výške 12 eur počas celej doby poskytovania úveru z karty. Žalovaná z poskytnutého úveru uhradila celkom 45,01 eur, čo predstavuje minimálne 4 minimálne splátky a jednu čiastočne uhradenú minimálnu splátku. V zmysle zákona sa tieto započítali na najstaršie nezaplatené splátky a to splatné od 20.06.2016 do 20.09.2016 a čiastočne na splátku splatnú 20.10.2016.

6. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie premlčania - plynutie premlčacej doby. Pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len plnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník v ust. § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo zosplatenia celého dlhu (tzn. stratu výhody splátok). Toto právo môže veriteľ využiť

len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká (právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pre splátku so splatnosťou 20.10.2016 zaniklo splatnosťou nasledujúcej splátky dňa 20.11.2016). Toto právo mu vzniká až v prípade, ak dlžník nezaplatí ďalšiu splátku.

7. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (k 27.01.2017) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace, ako to vyžaduje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplatenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, t.j. v danom prípade splátky splatnej dňa 20.01.2017. Pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali, tak v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plyní samostatná trojročná premlčacia doba (napr. splátka splatná dňa 20.12.2016 by sa premlčala dňa 21.12.2019, atc.). Pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plyní premlčacia doba od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. v danom prípade splátky splatnej dňa 20.01.2017. Z uvedeného dôvodu žalobca považuje súdny výklad druhej vety ust. § 103 Občianskeho zákonníka súdom za nesprávny a v zmysle ktorého za „nesplatenú splátku“ je treba považovať prvú splátku, s ktorou sa dostal dlžník do omeškania (t.j. dňa 15.09.2016), nakoľko takýto výklad je v priamom rozpore s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad uvedeného ustanovenia by v praxi znamenal, že niektoré splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru by boli nepremičané, avšak zostatok dlhu (splátky splatné od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru) by už v ten istý moment boli premlčané resp. sám veriteľ by si využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka privodil premlčanie celého nároku (ak by dlžník bol v čase vyhlásenia splatnosti v omeškaní s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 roky), čo žalobca považuje za nelogické.

8. Súd sa tiež v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal so skutočnosťou, že splátky úveru splatné dňa 20.10.2016 do 20.01.2017 boli v prejednávanom prípade bez ohľadu na súdny výklad druhej vety ust. § 103 Občianskeho zákonníka uplatnené v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, nakoľko v prípade týchto splátok ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru - stali sa splatnými v zmysle zmluvy o úvere t.j. také, pre ktoré plyní v zmysle prvej vety § 103 Občianskeho zákonníka pre každú z nich samostatná trojročná premlčacia doba - odo dňa splatnosti tej ktorej splátky.

9. Napriek nesprávnemu právnemu posúdeniu premlčacej doby súdom stanovený postup na posúdenie nároku žalobcu v tomto konaní je zároveň neuplatniteľný nakoľko vychádza zo skutočností, že nárok žalobcu vyplýva zo zmluvy o hotovostnom úvere a teda začatie plynutia premlčacej doby počítal od splátky, ktorá bola žalovanou uhradená a ktorá ani nie je súčasťou nároku žalobcu. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov SR.

10. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť, je vecne správny čo sa týka premlčania podľa § 103 Občianskeho zákonníka druhá veta.

11. Žalobca trval na podanom odvolaní. Poukazuje na svoje predchádzajúce vyjadrenia a zastáva názor, že žalovaná v jej vyjadrení k odvolaniu neuviedla skutočností, ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy.

12. Žalovaná s vyjadrením žalobcu nesúhlasila a trvala na svojich doterajších vyjadreniach. Vzhľadom k tomu, že okresný súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zistením a vec správne posúdil navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu so zreteľom na obsah odvolania žalobcu, ktorý namietal celkové právne posúdenie súdu, ktoré podľa názoru žalobcu vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu a nesprávneho posúdenia plynutia premlčacej doby.

16. Občiansky zákonník upravuje premlčateľnosť práv v ust. § 100 a nasledujúcich. Podľa § 100 ods. 1, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110), na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka a ak sa dlžník premlčania dovoľá nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. V § 101 ide o „všeobecnú“ premlčaciu dobu, ktorá je trojročná a uplatní sa všade tam, kde zákon pre určité právo neupravuje osobitnú premlčaciu dobu, pričom premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 103 ods. 1, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, ods. 2, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (ods. 2 však platí iba pre prípad, že si veriteľ dojednal so spotrebiteľom možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu v súlade so zákonom - ust. § 565 teda tzv. stratu výhody splátok). V prípade dlžníka - spotrebiteľa ust. § 53 ods. 9 dopĺňa ďalšie kumulatívne zákonné podmienky umožňujúce právo veriteľa žiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky a to oddialenie výkonu tohto práva o 3 mesiace a súčasne včasné upozornenie na uplatnenie tohto práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ust. § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generelis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t.j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť v prípade, že bolo dohodnuté plnenie v splátkach. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka je vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namiesto len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje. Podmienkou aplikácie druhej vety § 103 je zročnosť celého dlhu (vyvolaná postupom podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) v dôsledku nesplatenia niektorej zo splátok, nepostačujúce je možnosť veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

17. Obsahom spisu je, a súdu bola žalobcom predložená zmluva o úvere nazvaná: „Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere“ č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená právnym predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., (ako veriteľom) a žalovanou (ako dlžníkom) dňa 05.09.2014 (ďalej len „Zmluva“).

- V Zmluve v časti „ÚVER“ sa okrem iného uvádza: bod 34. Druh úveru: bezúčelový úver, bod 26. Celková výška úveru: 1000,- eur, bod 37. Celková výška mesačnej splátky: 28,55 eur, bod 38. Počet splátok: 60, bod 39. Ročná úroková sadzba: 23,19 %, bod 40. RPMN: 26,1 %, bod 41. Priemerná RPMN: 22,23 %, bod 42. Termín splatnosti splátok - prvá splátka je splatná po mesiaci dátumu poskytnutia úveru, dátum nasledujúcich splátok je vždy 15-ty deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka, bod 43. Celková suma splatná spotrebiteľom: 1 713,00 eur, bod 44. Bezúročné obdobie: Hlava 5 § 6, bod 45. Spôsob úhrady splátok: poštovou poukázkou, bod 46. Lehota splatnosti: 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci. bod 47. Spôsob výplaty klientovi: bankovým prevodom klientovi, a v bodoch 48. a 49. je uvedené číslo účtu a IBAN klienta. Doplnkové služby predtlačené vo formulári Zmluvy dohodnuté medzi účastníkmi neboli.

- V Zmluve v časti „REVOLVINGOVÝ ÚVER (úver z karty)“ sa uvádza: Podpisom uzatvárate zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne nás žiadate, aby sme Vám v prípade zaslania platobnej karty zaslali návrh zmluvy o platobných službách a súhlasíte s tým, že tento návrh môže byť akceptovaný aj aktiváciou karty. Bod 56. RPMN: 43,40 %, bod 57. Výška úverového limitu (úverového rámca) 500,- eur, bod 58. Ročná úroková sadzba: 26,28 % p. a., 59. Priemerná hodnota RPMN: 24,36 %. Termín mesačnej splátky je vždy k 20. dňu v mesiaci.

- V Zmluve je tiež uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové podmienky s kódom ISH213, podpisom dlžník potvrdzuje, že ich prevzal a bol s nimi oboznámený, všetky ustanovenia sú mu zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný.

18. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sú v nej dohodnuté „dva rozdielne úverové produkty“, ktoré ale sú predmetom jednej Zmluvy uzavretej medzi pôvodným veriteľom a žalovanou dňa 05.09.2014, s rozdielne upravenými podmienkami splácania. Odvolateľovi možno dať za pravdu v tom, že ide nielen o klasický úver (úver na splátky) poskytnutý vo výške 1000,- eur, pri ktorom je dohodnuté jeho splatenie na dobu

60 mesiacov počítaných od splatnosti prvej splátky, ale aj o revolvingový úver (úver z karty) s úverovým rámcom 500,- eur dohodnutý na dobu neurčitú (§ 9, Hlava 8. Úverových podmienok).

19. Podľa názoru odvolacieho súdu niet pochýb o tom, že žalobca v konaní uplatňuje nárok pozostávajúci z jednotlivých čerpaní úveru prostredníctvom karty žalovanou, teda práve z revolvingového úveru (úveru z karty) ako neoddeliteľnej súčasť Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014, ako tvrdí žalobca v odvolacom konaní a táto skutočnosť je zrejmá z obsahu samotnej žaloby vrátane jej príloh, petitu žaloby, a aj z vyjadrenia žalobcu v priebehu konania (viď. č. I. 78 spisu), kde žalobca opakovane podrobne uvádza výšku čerpania finančných prostriedkov žalovanou prostredníctvom karty (ako výbery z bankomatu, alebo ako platby kartou) v konkrétnych dňoch v období od 29.05.2016 do 11.07.2016 a žiada od žalovanej zaplatať rozdiel medzi ňou takto čerpanými finančnými prostriedkami a úhradami, t.j. sumu 1271,68 eur (1316,69 eur - 45,01 eur = 1271,68 eur). Žalobcovi je treba dať za pravdu v tom, že jeho nárok uplatnený žalobou v prebiehajúcom konaní vyplýva zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá bola súčasťou Zmluvy zo dňa 05.09.2014 a nejde o nárok zo zmluvy o hotovostnom úvere, ktorému venuje pozornosť okresný súd vo svojom odôvodnení rozsudku, pričom o existencii zmluvy o revolvingovom úvere (o úvere z karty) sa okresný súd v odôvodnení rozsudku bližšie nezmiňuje, čo žalobca hodnotí ako nedostatočné a nesprávne zistenie skutkového stavu okresným súdom pre záver súdu o premlčaní uplatneného nároku.

20. Bezúčelový revolvingový úver (úver z karty), dojednaný účastníkmi zmluvy ako druhý produkt Zmluvy, bol dohodnutý na dobu neurčitú - čo je výslovne uvedené aj v Hlave 8. § 9 súdu predložených Úverových podmienok, ako neoddeliteľnej súčasť Zmluvy.

21. Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. pre hotovostný úver a revolvingový úver - ISH213 (platné od 15.10.2013) predložené súdu, stanovili v Hlave 8. Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, ktorý sa čerpá prostredníctvom karty (ďalej iba zmluva o úvere z karty) v jej § 9, že zmluva o úvere z karty je uzatvorená na dobu neurčitú a je možné ju písomne vypovedať. Ak ju vypovie klient je výpovedná lehota 1 mesiac, ak ju vypovie veriteľ, je výpovedná lehota 2 mesiace. Výpovedná lehota začne plynúť dňom doručenia výpovede druhej zmluvnej strane. Podľa Hlavy 9. Úverová karta, § 3 veriteľ môže kartu bez súhlasu klienta zablokovať alebo klientovi inak obmedziť, či zrušiť právo ju používať (napr. nepovolí uskutočnenie transakcie - čerpanie úveru), ak klient poruší svoje zmluvné povinnosti alebo právne predpisy, ak veriteľ znižuje úverové riziko v súvislosti so zamýšľaným znižovaním úverového rámca, veriteľovi hrozí v dôsledku používania karty vznik škody, veriteľ má pochybnosti o solventnosti či serióznosti klienta, ak nastali iné závažné dôvody napr. prevádzkové, vyplývajúce z obmedzenia či ukončenia zmluvného vzťahu. Podľa § 5 Hlavy 9. Úverová karta, právo používať kartu klientovi - držiteľovi karty zaniká: posledným dňom mesiaca/roku platnosti karty, ak klient vráti kartu, výpoveďou zmluvy o úvere z karty, ak dôjde k predčasnej splatnosti úveru z karty, ak veriteľ klientovi oznámi, že mu zrušil právo kartu používať. V zmysle § 10 Hlavy 8., ak to povaha zmluvy o úvere z karty nevyučuje, alebo sa v nej výslovne neuvádza inak, platia pre ňu ustanovenia zmluvy (teda o hotovostnom úvere) primerane. Podľa § 7 Hlavy 7. Ukončenie zmluvy - môže veriteľ od zmluvy odstúpiť v prípadoch uvedených v § 3 a § 4 tejto hlavy. Podľa § 3 v prípade ak: a) sa klient oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, b) klient uviedol v návrhu nepravdivé údaje, c) porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich zo zmluvy, bolo začaté exekučné, konkurzné, vyrovnacie alebo iné konania na majetok klienta (vrátane dedičského konania), v uvedených prípadoch klient musí celý čerpaný úver a všetky záväzky na požiadanie splatiť tzv. zosplatenie úveru). Podľa § 4 v prípade: ak klient odvolá svoj súhlas so spracúvaním a používaním jeho osobných údajov v informačných systémoch veriteľa. Pritom podľa § 6 Hlavy 7. predčasná splatnosť úveru z vyššie uvedených dôvodov nemá vplyv na trvanie zmluvy. Teda „odstúpením od zmluvy“ môže veriteľ ukončiť aj zmluvný vzťah zo zmluvy o revolvingovom úvere.

22. Revolvingový úver je špecifický druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Veriteľ poskytne klientovi úverový rámec a umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania veriteľa. Ak klient čerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorázovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, má k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje.

23. V posudzovanom prípade bol žalovanej poskytnutý veriteľom (právnym predchodcom žalobcu) úverový rámec revolvingového úveru do sumy 500,- eur, ktorý mohla čerpať prostredníctvom karty (kreditná karta je typickým príkladom revolvingového úveru). Súd mal preukázané, že žalovaná prostredníctvom karty čerpala revolvingový výber - potvrdzujú to výbery z bankomatu a tiež platby kartou, žalovanou vykonané za obdobie od 29.05.2016 do 11.07.2016 (celkovo čerpala sumu 1 316,69 eur). Zároveň bol účastníkmi zmluvy dohodnutý spôsob splácania revolvingu - každý mesiac 4 % z dlžnej čiastky, minimálne však 12 eur. Podľa § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru (v spojení s § 10 Hlavy 8.) klient v žiadnom prípade nemôže prestať splácať alebo splátky úveru znížiť. V súvislosti s dohodnutými splátkami revolvingu odvolací súd poznamenáva, že pri revolvingu ide o postupné nadobúdanie majetkových hodnôt a ich postupné splácanie, ktoré sa odvíja od konkrétneho čerpania klientom - dlžníkom, t.j. povahou nejde o splátky, aké sú charakteristické pri splácaní „úveru dohodnutého na splátky“ - čerpaného jednorázovo, kedy celkový počet splátok a ich výška sú vopred presne určené.

24. Je nepochybné, že žalovaná revolvingový úver dohodnutý na dobu neurčitú iba čerpala, ale nesplácala, ako bolo účastníkmi zmluvy dohodnuté (t.j. každý mesiac k 20-temu dňu 4 % z dlžnej čiastky, minimálne 12 eur), resp. viacmenej vôbec nesplácala, keďže pri postupne vyčerpanej sume 1 316,69 eur (v období od 25.05.2016 do 11.07.2016) celkovo zaplatila veriteľovi len sumu 45,01 eur (24.06.2016 13,- eur, 30.06.2016 0,88 eur, 31.07.2016 0,67 eur a 05.08.2016 30,46 eur). Žalovaná týmto zjavne porušila podmienky zmluvy o revolvingovom úvere. Niet pochyb o tom, že právny predchodca žalobcu listom datovaným zo dňa 27.01.2017, ktorý bol žalovanej doručovaný prostredníctvom pošty ako list 2. triedy na pošte podaný dňa 30.01.2017 (viď. podací hárok č. F.) označeným: „Výzva k splateniu celého úveru“, žiadal žalovanú, aby v dôsledku jej omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru číslo XXXXXXXXXXXX, poskytnutého na základe úverovej Zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX, splatila celý úver čerpaný na základe tejto zmluvy t.j. sumu 1 596,46 eur najneskôr do 15 dní na uvedený bankový účet s upozornením, že pokiaľ dlžná čiastka nebude uhradená, veriteľ pristúpi k jej vymáhaniu prostredníctvom súdneho konania.

25. V posudzovanom prípade žalobca súdu nepredložil ani výpoveď zmluvy o revolvingovom úvere, ani odstúpenie od zmluvy o revolvingovom úvere a tieto skutočnosti v konaní ani netvrdil. V prípade revolvingového úveru (úveru z karty) ako je uvedené vyššie - podľa § 5 Hlavy 9. Úverová karta, právo používať kartu klientovi - držiteľovi karty zaniká: posledným dňom mesiaca/roku platnosti karty, ak klient vráti kartu, výpoveďou zmluvy o úvere z karty, ak dôjde k predčasnej splatnosti úveru z karty, ak veriteľ klientovi oznámi, že mu zrušil právo kartu používať. Vzhľadom na výzvu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 27.01.2017 sa možno domnievať, že žalovanej zaniklo právo používať kartu.

26. Okresný súd pri rozhodovaní vo veci vychádzal zo skutočnosti, že v konaní je vymáhaná pohľadávka zo spotrebiteľského úveru, pri ktorej podľa tvrdenia žalobcu bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kedy otázka premlčania uplatneného nároku sa posudzuje podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka.

27. Zo spisu je zrejmé, že posledné čerpanie revolvingového úveru žalovanou bolo 11.07.2016. Z okresným súdom zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalovaná naposledy uhradila právnomu predchodcovi žalobcu sumu 30,46 dňa 05.08.2016 a že žalovaná celkom na úver uhradila sumu 45,01 eur, ako uviedol okresný súd aj v odôvodnení rozsudku. Žalobca v odvolaní namieta, že uhradená suma predstavuje 4 minimálne splátky a jednu čiastočne uhradenú minimálnu splátku, ktoré boli v zmysle zákona započítané na najstaršie nezaplatené splatné splátky, a to splatné od 20.06.2016 do 20.09.2016 a čiastočne na splátku splatnú 20.10.2016. S týmto však nemožno súhlasiť, pretože suma 45,01 eur postačuje na pokrytie iba 3 minimálnych splátok (pri dohodnutej výške minimálnej splátky 12,00 eur) a čiastočne na štvrtú minimálnu splátku pripadla suma 9,01 eur t.j. $(3 \times 12) + 9,01 = 45,01$ eur. Z uvedeného je treba vyvodit', že boli zaplatené splátky splatné od 20.06.2016 do 20.08.2016 a čiastočne bola zaplatená splátka splatná dňa 20.09.2016. Potom zosplatenie úveru bolo vyvolané nezaplatením splátky splatnej v mesiaci september 2016 (ktorá nebola zaplatená v plnej výške minimálnej splátky), ako posúdil aj okresný súd a konštatoval vo svojom rozhodnutí, ktorá však nebola splatná dňa 15.09.2016, ako uviedol okresný súd, ale dňa 20.09.2016, pretože na 20-ty deň v mesiaci bol v zmluve dohodnutý termín splácania revolvingového úveru. Uvedené pochybenie okresného súdu však nemá vplyv na záver súdu, že nárok žalobcu je premlčaný a na výsledok, keď z dôvodu premlčania okresný súd žalobu zamietol. Keďže žaloba bola na súd podaná dňa 18.10.2019 bola podaná po uplynutí

trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť od prvého dňa nasledujúceho po splatnosti splátky ktorá zosplatnenie úveru vyvolala a uplynula dňa 20.09.2019.

28. Možnosť zosplatnenia úveru bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dohodnutá v Úverových zmluvných podmienkach, ktoré boli súčasťou Zmluvy o úvere a to v Hlave 7. § 3. Žalovaná sa podľa predloženého prehľadu úhrad úveru dostala prvýkrát do omeškania so splátkou úveru splatnou dňa 20.09.2016 (po započítaní žalovanou zaplatenej sumy, posledná úhrada bola vykonaná dňa 05.08.2016, žiadne ďalšie úhrady už žalovaná nevykonala). So splátkou splatnou 20.09.2016 bola žalovaná v omeškaní trvajúcim viac ako tri mesiace a v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ust. § 565 Občianskeho zákonníka mohol pôvodný veriteľ využiť svoje právo na zosplatnenie úveru už po 20.12.2016. Pokiaľ tak urobil až dňa 27.01.2016 je to jeho právo, ktorého využitie však nemá vplyv na to, kedy začne plynúť premlčacia doba, nakoľko by sa potom nerešpektovalo zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, ktorého účelom je brániť vyčkávaniu veriteľa s využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, teda svojvoľnému predlžovaniu premlčacej doby. V čase doručenia výzvy zo dňa 27.01.2016 bola žalovaná v omeškaní s úhradami splátok splatných od 20.09.2016 do 20.01.2016, teda aj s úhradou splátky splatnej k 20.09.2016, ktoré omeškanie už trvalo viac ako tri mesiace. Bolo by v rozpore s logickým výkladom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, aby pôvodný veriteľ využil svoje právo na zosplatnenie úveru až pre splátku splatnú dňa 20.01.2016, ako uvádza žalobca (pre ktorú by ani nebolo možné úver zosplatiť už k 27.01.2016), keď žalovaná bola v súvislom a nepretržitom omeškaní so splácaním už od 20.09.2016 a veriteľ po splnení podmienky podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka mal (mohol) následne pristúpiť k zosplatneniu úveru. Cieľom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je chrániť spotrebiteľa, nie veriteľa. Preto by nemohlo mať prípadné nedodržanie podmienok tohto ustanovenia za následok absolútnu neplatnosť zosplatnenia, na ktorú by mal súd hľadieť z úradnej povinnosti, ale len na námietku dlžníka, že nenastala splatnosť v súlade so Zmluvou a zákonom. V posudzovanom prípade žalovaná zosplatnenie úveru nerozporovala a nenamietala.

29. Námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní sú bez vplyvu na výsledok rozhodnutia okresného súdu, preto odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil z vecne správnych dôvodov.

30. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto žalovanej prináleží nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovanej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Preto odvolací súd rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

31. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).